

υφάδι

υφάδι κ. **φάδι**, **το**, ουσ. [<μτγν. ὑφάδιον, υποκορ. του ουσ. ὑφή], το υφάδι·

- τα φέρνω ίσια υφάδι, ίσια στημόνι, κατασπαταλώ την περιουσία μου: «απ' τη μέρα που πέθανε ο πατέρας του κι ανέλαβε αυτός το εργοστάσιο, μέσα σε λίγο καιρό τα 'φερε ίσια υφάδι, ίσια στημόνι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας